

هفته‌نامه اجتماعی، صنفی، خبری، فرهنگی، سیاسی زردنویس

تنها هفته‌نامه دانشگاه فردوسی مشهد

نه‌پیره:)

“خیر”

نِه پیره

گاهی اوقات جواب بعضی سوالات و واکنش به برخی وقایع را باید بدون مقدمه و موخره و فلان و بهمان داد

خیر.....

گاهی اوقات باید جواب همه ترساندن های الکی رسانه‌های پوشالی را با بی‌اعتنایی داد گاهی اوقات باید جواب اظهار نظرهای غیرتخصصی آدم هایی که چهارنفر دورشان است و با حرف ها و توهماتشان ملت را به بدبختی می‌کشند را با بی‌اعتنایی داد گاهی اوقات هم باید خیر و صلاح آدم در یک کلمه نهفته باشد گاهی یک «نه» بزرگ راه حل مشکلات است گاهی اوقات ما جای سخنرانی ها و وعده های الکی نیازمند یک خیر هستیم گاهی اوقات باید برای شنیدن یک خیر گوش نواز باید ۸ سال منتظر بود. گاهی باید مثل ابراهیم بود 🙌

زیرنویس

انتخابات تموم شد اما سوژه های انتخاباتی هنوز کل خبرها رو پر کرده و ما هم قرار نیست که ساده از کنارش رد بشیم 😊:

(۱) همتی: انتخاب جنابعالی را به عنوان سیزدهمین رییس جمهور کشور تبریک میگویم.

دم تیم رسانه ایش گرم، احتمالا نشستن و فکر کردن چی کار کنیم که کمتر شدن رای ها مون از آراء باطله رو بشوره بیره؟ آهایه سوتی دیگه میدیم تا مردم حواسشون بره سمت این قضیه و به جای هشتمین رییس و سیزدهمین دولت جابجا میگیریم.

+ دمت گرم حاجی خیلی مخی.

(۲) همچنان همتی: ما در انتخابات در کمال متانت برخورد کردیم.

اولا که داداش تو مناظره فقط کلمات (ک) دار نصیب همدیگه نکردین که اونم از ترس رد صلاحیت شدن بود ولی از طرفی هم داره راست میگه، این آقا کارمند کسی مثل روحانیه که از هر سه تا جمله چار تاش تیکه و توهینه و این طور حرف زدن متانت محسوب میشه.

(۳) در آخرین اقدامات دولت فخیمه و در راستای افزایش مشارکت و با وجود تاکیدات رهبری معظم، تمام تلاش انجام شد که دکتر ریسی از دوره اول آقای روحانی کمتر رای بیاره و از هر کارشکنی هم خود داری نکردن از ایراد دستگاه های احراز هویت گرفته تا کم اومدن تعرفه ساعت ده صبح و تمدید نشدن تا ساعت چهار و آخر کار هم درست در نیومدن حساب کتاب ها.

بتاز دکتر جان، بتاز که روزای آخره و انشالله وقت حساب ...

(۴) نشست خبری هم برگزار شد و باز هم خبر و سوالی در مورد واکسن و کرونا نبود. مثل این که جدی جدی دغدغه ای محسوب نمیشه برای کشور و یه مسئله عادی شده. از بس که اتفاق افتاده و دیده شده، دیگه توی چشم نیست. روزی ۱۸۰ تا کشته داریم میدیم ها ... یه سوال پرسین در موردش شاید بد نباشه...

زرادخانه

چند کلمه ای درباره فالورای عزیز و دوستانم ببینید دیگه هم انتخابات ریاست جمهوری تموم شدش هم شورای شهر ولی بعضی ها روی سیاه برایشون موند بعضی ها هم هنوز سیخشون گیر کرده توی انتخابات

بعضی ها که بدجور توی انتخابات جمهور که مال همه ملت بود میگفتن رای ندید و کسی رو هم بهش دعوت نکنید چون رای دادن یک مسئله شخصیه و هرکس دوست نداشت می‌تونه رای نده و اینکه شماها میگرد

کسی که رای نده حق اعتراض بعدش نداره اشتباهه ولی بعدش که رسید به انتخابات شهری و دیدن ی آشنایی هست و احتمالا ی نفعی شروع کردن به تبلیغ و اینکه اگه من هزار بارم برای فلانی استوری بذارم بازم کمه و...

عزیز من اشتباه تویی، اشتباهی تویی!! کسی که بخاطر نفع خودش تو ی روز دوتا اظهار نظر متفاوت می‌کنه هیچ وقت قابل اعتماد نیست و امیدوارم فالووراتون هرچه زودتر به این بینش برسند که دنبال نکنن برای هر

سوزن

-میشه من توی نشریه تون بنویسم؟
+ نخیر آدم خیره

-تو هر وقت بیکار میشی ی نشریه میزنی؟!
+ خیر

-پس زردنویس توی کانال شما یی؟
+ خیر

-تو مثلا داری نشریه میدی این چه وضعی نگارشه فارسی معیار بنویس!
+ خیر(:

زاویه

هوا را از ما بگیر، امید را نه!

لذا باتری تاب و تحمل مان، فول فول است و اگر ذره ای اضافه بر سازمان، فشاری را متحمل شویم، یقینا اوردوز خواهیم کرد و روی دستتان خواهیم ماند.

می خواهید بدانید چه چیزی سرپا نگاهمان داشته و باعث شده ۴/۸ درصدمان پای صندوق ها بیاییم و رای بدهیم و فحش بخوریم؟ خدمتتان عرض می کنم که آن چیز، نه وعده وعیدهای حضرتعالی بوده و نه زیبایی مثال زدنی چشم و ابرویتان؛ بلکه آن چیز، امید بوده است؛ فلذا خاطر نشان می کنیم که آقای رییس جمهور! احتراماً، در چهار سال پیش رو، اگر خواستید هوا را از ما بگیرید، بگیرید؛ حرفی

آقای رییس جمهور! سلام به عرضتان می‌رسانم که ما در وهله ای اول، امیدمان به خداست و در مرتبه ی دوم به شما؛ تا ان‌شالله با برنامه هایتان یک سر و سامانی به این زندگی های بی ریخت و نافرمان بدهید و اوضاع را کمی رو به راه کنید. می دانیم که می دانید چه مسئولیت بزرگی را قبول کرده و چه بار سنگینی را به دوش گرفته اید، اما باید به عرضتان برسانم که ما، هر سختی و مشقتی که فکرتان را بکنید در هشت سال گذشته، کشیده و چشیده ایم؛

«با سپاس فراوان

یک زردنویس امیدوار.»

مدیر مسئول، سردبیر، صاحب امتیاز، ویراستار، صفحه آرا، نویسنده و ... : محمد امین ناصری فرد
هفته نامه اجتماعی، خبری، سیاسی، صنفی و اصلا طنز زردنویس
شماره مجوز: ۱۴۰۰۴۱۲
اینستاگرام مجموعه: @m.a.naserifard

آرشیو مجوز نشریه • نشریه در جوامع مختلف • نشریه های جهانی • اخبار و اعلام • نشریه های دانشجو محور • نشریه های دانشجویی • نشریه های علمی • نشریه های تخصصی • نشریه های فرهنگی • نشریه های اجتماعی • نشریه های سیاسی • نشریه های اقتصادی • نشریه های ورزشی • نشریه های هنری • نشریه های ادبی • نشریه های تاریخی • نشریه های فلسفی • نشریه های حقوقی • نشریه های پزشکی • نشریه های مهندسی • نشریه های معماری • نشریه های طراحی • نشریه های گرافیک • نشریه های دیجیتال • نشریه های آنلاین • نشریه های چاپی • نشریه های مکتوب • نشریه های دیجیتال • نشریه های آنلاین • نشریه های چاپی • نشریه های مکتوب

پیشینه نشریه های دانشجویی و نشریه های علمی و فرهنگی

s a n a d . u m . a . c . i r

انتخابات ۱۴۰۰ خوب، بد، زشت و چند مسئله ی دیگر!

امیرحسین حسن پور

نکردند! همه ی این ها به علاوه ی رکورد شکنی کاهش مشارکت، نشان می دهد این انتخابات میتواند یک انتخابات بد باشد! امید واریم دولت آقای ریسی عملکرد خوب در زمینه ی اقتصاد، فرهنگ، آزادی و... شرایطی را فراهم آورد تا بر خلاف انتخابات، اکثریت مردم را همراه خود داشته باشد.

انتخابات زشت!

دیدن تونل های وحشتی که مدعیان آزادی بیان برای رای دهندگان خارج از کشور درست کردند خیلی سخت و عذاب آورده بود، برآستی این انسان های خشن اگر روزی به قدرت برسند چه خواهند کرد؟ البته رفتار های زشت به همینجا ختم نمیشود دعوا های گاه بی ادبانه و یک طرفه ی طرفداران مشارکت و عدم مشارکت از دیگر وجوه زشت این انتخابات بود. کافر خواندن کسانی که رای نمیدهند از سوی نماینده ی ولی فقیه یا بی شرف خواندن کسانی که رای میدهند چه بسا دو لبه ی یک چاقو بودند که هدفی جز پاره پاره کردن بیشتر جامعه نداشتند!

و چند مسئله ی دیگر!

هرچه که بود و هرچه که شد گذشت، اما هنوز انتقادات فراوان به ساز و کار های شورای نگهبان وارد است و رهبر و مجلس شورا باید برای اصلاح این ساز و کار ها فکری کنند، همچنین آقای ریسی اگر چه نزدیک ۱۸ میلیون رای بیش تر ندارند اما رییس همه ی جمهور ۸۰ میلیونی هستند و باید برای همه ی این ها موقعیت های مشابه در اقتصاد، آزادی های اجتماعی و... فراهم آورده و به سلايق همه ی آن ها احترام بگذارد؛ ایشان و کابینه ی تشکیلی ایشان همانطور که شعار مردمی بودن میدهند باید در عمل نشان دهند از همه ی نیروهای متخصص با هر نظر سیاسی و عقیدتی استفاده کنند و مسائل ایدئولوژیک در شایسته گزینی آن ها تاثیری نداشته باشد.

نهایت امر این ایران است که اصل است، امیدواریم این انتخابات و این انتخاب برای ایران مفید باشد و ایرانیان امید از دست رفته ی خود را بازیابند و حکومت در آینده به شکل جدی تر و کامل تری به نظر جمهور احترام بگذارد.

سیزدهمین انتخابات ریاست جمهوری هم با معرفی ابراهیم ریسی با وجود حواشی بسیار زیاد به پایان رسید تا ما با یکی از خاص ترین تجربه های انتخاباتی خود رو به رو شویم.

انتخابات خوب ۱۴۰۰

در واقع اگر چه غیر رقابتی بودن و رد صلاحیت گسترده ی همه ی نامزد های هم وزن ابراهیم ریسی جو انتخابات را سرد کرد و چه بسا آن را به یک رای گیری تقلیل داد اما با این حال میتوان از این انتخابات به یک انتخابات خوب یاد کرد، چرا که اولاً متوجه شدیم میتوان منتقد و مخالف شورای نگهبان بود چه بسا که مسئولین نظام و حتی عضو این شورا بودند و ثانیاً متوجه شدیم ساز و کار شورا بیش از آن چیزی که بیان میشود ناشفاف و مبهم و مشکوک است تا جایی که سخنگوی شورا یکبار میگوید قانونی برای این این که دلایل رد صلاحیت را به رد صلاحیت شده ها بگوییم وجود ندارد و بار دیگر میگوید به بعضی از آن ها اعلام میکنیم و به بعضی دیگر هم بعد از انتخابات اعلام میکنیم! یا حتی جالب تر از آن بر خلاف گمان بدنه ی به اصلاح حزب الهی دلیل یکسانی برای رد صلاحیت وجود ندارد و هر کدام از ۱۲ عضو شورای نگهبان میتوانند با یک دلیل درونی و غیر قابل بیان رای به رد صلاحیت بدهند! ولو این که آقای سخنگو میگوید خودش هم نمیداند بعضی از اعضا چرا توسط شورا رد صلاحیت شده اند! میتوان گفت خوبی این انتخابات شناسایی و اولویت دار شدن این پاشنه آشیل ضربه زنده به نظام یعنی شورای نگهبان و ضرورت مقابله و اصلاح سریع آن است.

انتخابات بد!

اگر چه آقای ریسی به زعم طرفدارانشان کارنامه قابل قبولی در قوه قضا دارند ولی به هر حال ایشان با ۳۰ درصد آرای واجدین شرایط به ریاست جمهور رسیدند و با رای در همان حدود آرای که سال ۹۶ با اختلاف بیست درصدی به آقای روحانی باختند، در انتخابات ۱۴۰۰ با اختلاف پیروز شدند! به طور واضح تر این یعنی این که بخش قابل توجهی از رای دهندگان ۲۴ میلیونی به آقای روحانی ایشان را قبول نداشته و به ایشان رای ندادند! و همچنین بخش قابل توجهی از مردم هم رای باطله داده و اکثریت مردم (۲/۵۱) اصلاً در انتخاباتی که پیروزش ایشان است شرکت

زنگ‌ها چه به صدا در می‌آیند؟

امیر حسین یوسف‌زاده - ورودی ۹۷ زمین‌شناسی

توده بر اثر عوامل بی‌شماری به نقطه مرگ مطلق رسیده است؛ قشر جوان ما دچار رخوت است و انگیزه و امیدی برای یافتن جایگاهی در جامعه مضمحل کنونی ندارند.

درست است که نمی‌توان انتظار داشت که یک شبه همه چیز درست شود ولی اکنون وقت درگیر شدن با حواشی سیاسی نیست. فعالین واقعی مامور به وظیفه هستند نه نتیجه، شاید دولت بعدی آخرین فرصت برای زنده نگه داشتن جمهوریست و یکپارچگی ایران باشد.

تنها مسئله‌ای که ممکن است در روند بهبود اوضاع کنونی در دولت بعد اخلاص ایجاد کند آفتی است که حاصل فساد و رانت است.

این قبیل افات حتی از دیدن بدیهیات نیز عاجزند، اینها همان کسانی هستند که زنبیل و سبد خود را برای اخذ ثروت و قدرت از بیت‌المال و دولت بعدی در صف قرار داده‌اند.

در اندیشه سیاسی ما هدف از کسب قدرت، کسب ثروت نیست. هرچند این شعارها زمانی خریدار دارد که در عمل نیز پیاده شود.

قدرت برای خدمت آری ولی قدرت برای ثروت و قدرت بیشتر خیر؛ این سبک زندگی انگل‌وار عده‌ای از مسئولین و مدیران است که از ابتدای انقلاب تا کنون به بدنه سیاسی، اقتصادی و مدیریتی حاکمیت متصل شده‌اند.

تلاش فعالین دانشجویی، تشکیلاتی، نشریاتی و ... باید این باشد که روح مطالبه‌گری را در بین مردم حیات مجدد ببخشند تا به وسیله این ابزار مقدس امید به آینده بهتر در توده‌ها زنده شود. مطالبه دانشجویان و قشر نخبه از دولت بعدی باید شایسته سالاری و رجوع به متخصصین باشد.

باید مدتی به دعواهای داخلی و سیاسی بی‌ارزش پایان داد و بیرق جمهوریست را برای حفظ ایران و اسلام بلند کرد.

مخاطب تمامی این باید‌ها قشر به اصطلاح نخبه جامعه می‌تواند باشد به شرطی که مصلحت‌کنونی را درک کند، ترس ما این است که روزگاری برسد که در آن زمان اوضاع فعلی به عنوان خاطرات خوب در یاد مردم مانده باشد.

با پایان یافتن انتخابات ریاست جمهوری و اعلام نتایج و مشخص شدن میزان مشارکت مردم زنگ خطر برای مردم سالاری دینی به صدا در آمد. زنگ خطری که حاصل بی‌توجهی مسببین وضع موجود به وظایف راستین خود می‌باشد.

علت این حجم کم مشارکت حاکی از یک سلسله عوامل متصل بهم است.

با تمام تلاش‌های صورت گرفته در راستای افزایش مشارکت مردم اعم از تاسیس ستادهای مشارکتی و کمپین‌های پیرامون ترغیب مردم برای شرکت در انتخابات و ایجاد تریبون‌های آزاد به شکل گسترده در شهرها و شهرستان‌ها، باز هم مردم رغبتی به شرکت در انتخابات نشان ندادند. عملکرد دولت دوازدهم و افزایش فشارهای اقتصادی، مشکلات معیشتی، اختلاف فاحش طبقاتی و شکاف طبقاتی برآمده از تقسیم ناعادلانه ثروت و فساد اداری و مالی حاصل از عدم نظارت دقیق و نبود فرصت شغلی مناسب و عامل مضاعفی چون تبلیغات رسانه‌های اپوزیسیون و خارج نشین از جمله عواملی است که مردم را وادار به عدم مشارکت در انتخابات کرده است.

مهم‌ترین پشتوانه برای هر سیستم حکومتی قطعا مردم می‌باشد. بسیاری از دولت‌ها و حتی ابرقدرت‌ها دقیقا زمانی به نقطه سقوط و انحطاط رسیدند که مردم بجای پشتیبانی از نظام، در مقابل آن صف‌آرایی کنند. خداوند را شاکرم که مردم به حرمت عقیده خود همیشه در میدان بودند ولی اکنون مسئله خطرناک‌تر از قبل است:

فقر و بحران‌های معیشتی موجب کم‌رنگ شدن پایه‌های ایمان و عقیده بین مردم می‌شود و دشمن نیز با اتکا به همین نقطه ضعف درصدد وارد آوردن ضربات سنگینی بر پیکره میهن و جمهوریست است.

اگر روند کنونی ادامه یابد ممکن است بجای دغدغه آزادسازی قدس، دغدغه آزادسازی کردستان و آذربایجان را داشته باشیم زیرا که در هرج و مرج حاصل از تقابل ملت و حاکمیت‌ها خطر تجزیه و جنگ داخلی به مراتب افزایش پیدا می‌کند.

احساس خطر در چنین شرایطی منطقی است زیرا مهم‌ترین رکن نظام اسلامی یعنی مردم در حال دست رفتن است.

زمانی که مردم نسبت به فضای سیاسی کشور هیچ حسی و نسبت به آینده هیچ امیدی نداشته باشند یعنی روح آن جامعه و